

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ,

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА
СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОБРАВАМО:

ЗАБОН

О КЊИЖАРСКОЈ РАДЊИ

Члан 1.

Управа државне печатње продаје књиге и друге печатане потребе, које су о државном трошку издане, или са стране набављене.

А продаје их за готов новац, или их даје на кредит, под довољним стварним јемством. Државне обвезнице примаће се у кауцију за ово јемство.

Члан 2.

Управа државне печатње даје двадесет од сто у име добити својим књижарима.

Члан 3.

Управа ће отворити књижаре у свима окружним варошима, и иначе где за потребно нађе.

Књижари су дужни на време снабдевати књигама и другим школским потребама све школе свога округа.

Члан 4.

Књижари су дужни чинити наручбине за књиге у најкраћем року, а управа је опет дужна сваку поруку одмах извршити.

Члан 5.

Управа државне печатње дужна је да закључи уговор са свима окружним и осталим књижарима у смислу овога закона.

Члан 6.

Каквих школа има у ком округу, таквих школских књига и осталих потреба мора бити увек у свакој књижари тога округа, и не смеју се ни у којој књижари скупље продавати осим по цени, која је књигама означена или на корицама, или у списку који издаје државна печатња.

Ко противно томе ради, казниће се с тридесет динара у корист школског фонда, а у случају поврата са шесет динара. Ислеђење и изрицање казне у овом случају чини надлежна власт. А државна печатња, коју ће осуђујућа власт известити о осуди при поврату, има право, без суда, да раскине уговор с тим књижаром закључени.

Члан 7.

Управа може, осим случаја поменутог у члану 6., одузети књижарима повластицу на ту радњу:

а, кад се увери, да књижар неуредно врши свој посао;

б, кад се књижар покаже неуредан у плаћању и преко нарочите опомене за то.

Члан 8.

Књиге, које би се замениле новима или изишле из школске употребе, а затекле би се непродате у књижари, прима управа од књижара натраг по истој пени, ако нису повређене.

Исто тако примаће државна печатња од књижара натраг све своје књиге и печатане потребе, које би у књижари преостале у случајима чланова 6. 7. и 9. овога закона.

Члан 9.

Ако књижар умре или падне под стеципште, продаја књига и других школских потреба не може се због тога обуставити, но ће надлежна власт наредити ко ће их продавати док се год код суда не расправи питање о раскидању уговора, ако се уговор иначе не би могао уништити.

Члан 10.

Не плаћа се поштарина на књиге и друге школске потребе које управа шиље књижарима, ни обратно које би књижар слао управи. Исто тако књижар не ће плаћати поштарину на аманете, ни писма која шиље управи. Осим тога књижар не ће плаћати поштарину на књиге и друге школске потребе, које шиље општинама за школе.

Члан 11.

Закон овај важи од дана кад га Књаз потпише, и тада губи силу закон од 12. Октобра 1870. (Збор. XXIII., страна 97.)

Препоручујемо Нашем министру просвете и црквених дела да овај закон обнародује; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

14. Јула 1878. год.

У Крагујевцу

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Владио и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

Јеврем Грујић с. р.

*Министар просвете и црквених дела,
А. Васиљевић с. р.*